



# **GESTRAND**

Komische thriller in drie bedrijven

door

**MARY BAKKER-SCHOON**

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.  
(Grimas Theatergrime verkoop)  
Tel: 072 - 5 11 24 07  
E-mail: [info@toneeluitgeverijvink.nl](mailto:info@toneeluitgeverijvink.nl)  
Website: [www.toneeluitgeverijvink.nl](http://www.toneeluitgeverijvink.nl)

## VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GESTRAND** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **MARY BAKKER-SCHOON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 2012 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: [www.toneeluitgeverijvink.nl](http://www.toneeluitgeverijvink.nl)**

**E-mail: [info@toneeluitgeverijvink.nl](mailto:info@toneeluitgeverijvink.nl)**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: [www.ibva.nl](http://www.ibva.nl)

Email: [info@ibva.nl](mailto:info@ibva.nl)

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

**Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

### **Vergunning tot opvoering:**

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op [www.ibva.nl](http://www.ibva.nl) of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

### **Vergunning tot HER-opvoering(en):**

1. U vult het aanvraagformulier in op [www.ibva.nl](http://www.ibva.nl) of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

**Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.**

**Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.**

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,  
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.  
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten  
van u te claimen, of te innen.**

## **PERSONEN:**

Gerbrand - de boer

Raoul - de stroper

Zandstra - arts

Marjan

Els

Trees

Loes

Marjan en Els zijn vriendinnen en Trees en Loes zijn vriendinnen.  
Marjan en Loes zijn zusjes en Trees en Els zijn zusjes.

## **DECOR:**

Het gegeven speelt zich af in een zeer eenvoudige kamer van het kleine huisje van een varkensboer. Links iets naar het midden staat een hoge, kale, houten tafel met vier stoelen er omheen. Rechts tegen de achterwand staat een een- persoonsbed waarover een spreij ligt. Boven dit bed zit in de achterwand een raam. In de rechterzijwand zit de deur naar het keukentje. In het midden in de achterwand zit de deur naar buiten. Het geheel heeft meer weg van een vakantiehuisje. Tegen de linkerwand staat een kastje met wat serviesgoed.

## EERSTE BEDRIJF

Er wordt op de deur geklopt. Heel voorzichtig gaat de deur open en het hoofd van Els verschijnt om de hoek.

ELS (*kijkt rond*): Niemand. (*dan roept ze voorzichtig*) Yoe hoe, is hier iemand? (*ze wacht*)

MARJAN (*steekt ook haar hoofd om de deur; kijkt en roept*): Volluk!

ELS: Volluk?

MARJAN: Ja, dat roepen mensen van buiten altijd als ze voor de deur staan. Volluk!

ELS: Volgens mij is er niemand. (*de deur gaat nu wijd open en Trees komt er ook bij staan*)

TREES: Laten we nog maar een keer roepen. Misschien is er iemand boven of zit er iemand net op de w.c.

ELS: Zou je denken?

TREES: Ja, dat heb ik ook altijd. Net als je even lekker op de w.c. zit, staat er iemand aan de deur.

ELS: Nou vooruit, nog één keer. Yoe hoe! Is hier iemand?!

MARJAN (*ze wachten*): Niks. Niemand. Wat nu? (*ze kijken elkaar vragend aan*) Zullen we maar gewoon naar binnen gaan? Het ziet er wel erg onbewoond uit. (*voorzichtig gaan ze nu naar binnen*)

TREES: Misschien is dit zo'n trekkershut van de ANWB.

ELS: Zou je denken?

TREES: Zo zien die hutten er wel uit. De ANWB heeft ze door het hele land staan.

MARJAN (*trekt kastje open*): Met servies in de kast en een opgemaakt bed?

ELS: Jakkas, ik vind dit maar niks hoor, straks komt er iemand, laten we maar weg gaan.

TREES: Doe toch niet zo schijterig!

MARJAN (*tot Els*): Waar wil je heen? We zitten zo vast als een huis. Die auto krijgen wij er niet meer uit.

TREES (*verwijtend*): Waarom nam je ook dit pad?

MARJAN: Nu heb ik het weer gedaan zeker? Jullie wilden toch ook een mooie, landelijke route rijden? En eerst was het een gewone asfaltweg, pas later werd het smaller en toen ging het plotseling over in een zandweg.

TREES: Modderpoel zal je bedoelen. Met honderden kuilen.

MARJAN: Had jij dan gereden!

ELS: Waar is Loes?

MARJAN: Ja, waar is mijn zus?

TREES: Loes staat nog steeds aan de auto te sjorren.

MARJAN: Ze kan sjorren tot ze mager is, maar die auto geeft geen zucht meer, ik heb hem helemaal leeggelast. Er zit geen voltje stroom meer in.

TREES: Wat nu? Blijven we hier?

ELS: Hebben we keus? (*gaat op bed zitten*) Lekker zacht bed.

MARJAN: Ga van dat nest af! Straks komt er iemand binnen.

ELS: Doe niet zo gestrest! (*gaat weer staan*) Misschien heeft Trees wel gelijk en is dit een trekkershut of een vakantiehuisje. Een tweede huisje van een stelletje rijke stinkerds en hebben ze de deur vergeten op slot te doen.

TREES: Dat is nog niet eens zo gek bedacht, (*kijkt knikkend rond*) zo ziet het er eigenlijk wel uit en het staat ook zo afgelegen, midden in de Brabantse hei en bossen.

MARJAN: Ik ga Loes halen.

TREES: Neem gelijk de picknickmand en de thermoskan met koffie mee terug.

MARJAN: Doe ik. (*af*)

ELS (*doet de keukendeur open*): O Trees, kijk eens wat een schattig keukentje!

TREES (*steekt haar hoofd om de deur*): Het lijkt wel een museumpje! O, kijk eens wat een mooi balkenplafond. En al die keukenhulpjes die hangen aan een echte pannenplank! Wat gezellig! Zo had jij je keuken ook moeten inrichten.

ELS: Wim ziet me aankomen. Ach, zo iets past niet eens in ons interieur, ik bedoelde het meer voor jou.

TREES: Voor mij? Wat moet ik met een huis, ik heb niet eens een vent.

ELS: Wat niet is kan nog komen. Je kan je hele leven niet bij pa en moe blijven wonen!

TREES: Voorlopig is dat wel het makkelijkst en het goedkoopste.

ELS: Voorlopig, ja! Maar we nemen jullie natuurlijk niet voor niks mee naar de Chippendales.

TREES: Je doet nu net of jullie zelf niet naar de Chippendales willen! Loes en ik kunnen zelf wel een man zoeken en dat doen we wanneer het ons schikt.

ELS: Dat is het nu juist, jullie zoeken niet. Jullie zijn al over de dertig! Als je later ook nog een paar kinderen wilt...

TREES: Schei toch uit! We zijn nog piep!

ELS (*spottend*): Piep!

LOES (*op*): Jullie geven het ook snel op! We kunnen toch planken onder de wielen leggen? Als we dan met z'n vieren duwen hebben we hem er zo uit.

MARJAN (*op met picknickmand en koffiëkan*): Dan redden we het nog niet, Loes, de accu is leeg! Die auto geeft geen zucht meer. We moeten morgen maar naar een garage gaan zoeken en vragen of ze ons willen optrekken. Als het even tegenzit moet hij nog aan een acculader.

LOES: Morgen pas?

MARJAN: Ja, het begint nu al donker te worden, als we nu nog op zoek gaan in deze rimboe raken we zeker verdwaald.

LOES: Maar vanavond treden de Chippendales op!

MARJAN: In Eindhoven! Ja, ik weet het, die missen we. Daar is niks meer aan te doen.

ELS: O, ik kan me wel voor m'n kop slaan als ik er aan denk wat we allemaal moeten missen! En wat zonde van die dure kaarten.

TREES: Je deed het toch voor ons? Zelf interesseerde je je toch niet voor die zonnebankbruine spierbundels?

ELS: Kijken mag, kijken moet! Dat houdt de geest actief! Dat zegt Wim zelf ook altijd.

TREES: Maar daar bedoelt jouw man vast de Chippendales niet mee.

ELS: Dat denk ik ook niet. Maar kijken is wel gezond, daar ben ik het mee eens.

MARJAN: Eten ook! (*pakt het geruite kleedje uit de picknickmand en begint de tafel te dekken*) Goed dat we vanmiddag bij dat cafeetje een uitsmijter hebben gegeten anders hadden we nu niks meer. (*tegen Loes*) Haal eens een paar kopjes uit dat kastje. (*Loes pakt kopjes. Els gaat het keukentje in en komt terug met een paar messen*)

ELS: Heb je dat keukentje gezien? (*Marjan schudt haar hoofd*) Zo leuk, joh! Er staat een echt ouderwets fornuis met een schouwtje erboven.

TREES: En zo'n geruit gordijntje...

LOES (*kadetten smerend*): Die kadetten voelen nog lekker vers aan en toch liggen ze al vanaf vanmorgen vroeg in de auto.

MARJAN: Die bakker heeft goed brood.

TREES (*schenkt de koffie in*): Drink de koffie maar snel op want die is niet zo warm meer. (*Els ziet een klein vliegje, volgt hem met haar hand en slaat hem dood op de tafel*)

LOES: Wat doe je?

ELS: Ik sla een vlieg dood.

LOES (*kijkt*): Een eendagsvliegje!

ELS: Maakt dat wat uit?

LOES: Een eendagsvliegje! Dat leeft maar een dag en nu sla jij hem dood. Je gunt dat beestje zelfs die ene dag niet!

ELS: Wat een onzin en wat een drukte om zo'n pokke vlieg!

TREES (*een grote hap van haar kadet nemend*): Loes heeft gelijk! Als

je maar een dag te leven hebt, is dat eigenlijk ontzettend wreed dat jij er nog voor de dag om is een einde er aan maakt.

MARJAN: Ze noemen het wel een eendagsvlieg, maar kan dat eigenlijk wel?

TREES: Wat bedoel je?

MARJAN (*neemt nog een grote hap brood en praat met volle mond verder*): Nou, ik bedoel, je wordt geboren, leert vliegen, zoekt een partner, gaat paren, legt eitjes en gaat dan dood. Kan dat allemaal op één dag?

TREES: Nee, dat kan nooit! Daar hebben wij nu al meer dan dertig jaar voor nodig.

MARJAN: Dat wil ik nou maar even zeggen. Is een eendagsvlieg wel een eendagsvlieg? (*nu gaat de deur langzaam open en staat Gerbrand in de deuropening. Hij kijkt kwaad/verwonderd naar de vier vrouwen die van schrik verstijven en elkaar met grote ogen zitten aan te kijken. Marjan slikt met moeite haar hap brood door en gaat dan langzaam staan*) Goedemiddag... (*Gerbrand zegt niks, vorsend kijkt hij haar aan en wacht onbewogen af wat ze zeggen gaat. Dit maakt Marjan nog nerveuzer. Marjan veegt haar handen af aan haar kleren en steekt haar hand uit*) Ik ben Marjan! (*Gerbrand neemt haar hand niet aan maar blijft kwaad kijken en wacht*) Eh... dit hier is mijn zusje Loes. En dit is Els. Els is mijn vriendin en dat is Trees, de zus van Els. En Loes en Trees zijn ook weer vriendinnen. En ik en Els...

ELS: Laat maar, Marjan... hier begrijpt niemand meer iets van. (*gaat ook staan. Tegen Gerbrand*) Twee paar zussen en twee paar vriendinnen. (*Gerbrand zegt nog steeds niks maar komt een paar stappen dichterbij. De dames volgen angstig zijn gangen*)

LOES (*nerveus*): Wilt u een kadet? Nog van vanmorgen maar ze zijn nog vers. Onze bakker heeft goed brood, dat zeiden we net nog tegen elkaar, nietwaar meiden? (*reikt hem een kadet aan. Kijkt zenuwachtig van de een naar de ander*)

GERBRAND: Spullen pakken en vertrekken!

MARJAN (*gaat staan en zegt langzaam na*): Spullen pakken en vertrekken? Maar... we zijn er net... (*nu ziet ze het onweergezicht van de boer en gaat weer zitten*)

TREES (*onderdanig*): Meneer, we hebben pech met onze auto.

We zitten hier even verderop vast in de modder. We kunnen nergens heen.

GERBRAND: Daar heb ik niks mee te maken. Spullen pakken en vertrekken!

ELS: Nou ja! U kunt ons toch niet...

LOES: Het is nu al donker buiten!



MARJAN: Als u een trekker heeft die ons eruit kan trekken, dan zijn we zo weer weg.

GERBRAND: Ik heb niks.

MARJAN: Niks? Ook geen auto?

GERBRAND: Nee.

TREES (*knikt zelf terwijl ze dit zegt*): U woont hier? (*Gerbrand geeft een korte knik*) Zoiets vermoedde ik al.

MARJAN: Leuk huis!

ELS: Ja, een heel leuk huis!

TREES: Schattig keukentje!

ELS: Ja, er is zeker geen trap naar boven? Is er eigenlijk wel een zolder? (*krijgt een stomp van Marjan*)

GERBRAND (*stug*): Dus jullie hebben overal al lopen rondneuzen? (*langzaam*) Zo... zo... Hoelang zijn jullie hier?

LOES: Nog niet zo lang. 'n Kwartier ongeveer.

MARJAN: We zouden vanavond naar de Chippendales met onze zussen. En omdat we er een gezellig weekend van wilden maken zijn we vanmorgen vroeg al vertrokken. Een mooie route rijden, picknicken onderweg, weg van de snelweg, weet u wel.

GERBRAND (*reageert niet*): Spullen pakken en vertrekken. Ik zeg het niet nog eens.

LOES (*huilerig*): Maar het is stikdonker buiten!

MARJAN: Kom, laten we maar gaan. (*zet de kopjes bij elkaar en doet de kadetten weer in de zak*) We redden ons wel.

LOES: Het stikt hier van de vennen en moerassen, straks zakken we ergens weg in drijfzand!

ELS (*laatste poging, zachtjes*): Kunnen we hier echt niet blijven meneer?

MARJAN (*zacht*): Alle boeren zijn het zelfde. Ik ben nog nooit een goeie tegengekomen. (*Gerbrand steekt zijn handen diep in zijn broekszakken en gaat met z'n rug naar ze toestaan. Stuurs de zaal inkijkend*)

TREES (*twijfelend*): Nou, dan gaan we maar.

MARJAN: Ja, we gaan!

ELS: De donkere nacht in...

TREES: Vriezen we dood dan vriezen we dood.

LOES: Maar we kunnen toch niet...

MARJAN (*geeft Loes een duw naar buiten*): Lopen! (*wijfelend gaan ze alle vier af. Als ze af zijn gaat Gerbrand op z'n knieën zitten en kijkt onder het bed. Trekt de spreij extra goed naar beneden en gaat dan zichtbaar tevreden op het bed liggen met zijn armen onder zijn hoofd. Een paar seconden later wordt er op het raam geklopt en Trees kijkt met een smekend gezicht naar binnen*)

TREES: Alstublieft! *(nu verschijnt ook het hoofd van Els)*

ELS: Alstublieft, meneer!

GERBRAND: Vertrekken! *(maakt dit gebaar ook met zijn hand. Nu komt Loes er ook bij en tikt op het raam en roept)*

LOES: Meneer, hoort u eens!

GERBRAND: Wat een stelletje volhouders! *(schuift het gordijn dicht)*  
Vervelende wijven! *(na ongeveer tien seconden komt Els weer op)*

ELS *(handen strijdlustig in haar zij)*: Meneer! Meneer, mag ik eventjes wat zeggen?! Een beetje kerel stuurt vier vrouwen niet zomaar 's avonds laat het bos in!

GERBRAND *(wijst naar de deur)*: D'r uit!

ELS: Dit is onmenselijk! Nee, dit is onbeschoft!

GERBRAND: Onmenselijk? Onbeschoft?! Durf jij dat tegen mij te zeggen? Jullie zijn m'n huis binnengedrongen! Jullie hebben overal rond gesnuffeld, is dat netjes? Wat dacht je daarvan?!

ELS: We hadden pech met de auto! We hebben eerst geklopt en geroepen maar toen er niemand kwam dachten we dat dit een trekkershutje van de ANWB was.

GERBRAND: Dank je.

ELS: Graag gedaan!

TREES *(komt ook weer binnen)*: Ik wil alleen maar even zeggen dat er in die grote schuur hier achter het huis beesten staan te schreeuwen.

GERBRAND: Dat zijn varkens, die schreeuwen van de honger. Als jullie hier niet waren geweest hadden ze allang te vreten gehad.

ELS: Vandaar die lucht!

TREES: O, wat leuk, varkens. Mag ik u helpen met voeren?

GERBRAND: Geen denken aan.

LOES *(op smekende toon)*: Mogen we blijven? *(Gerbrand zegt niks)*

MARJAN *(op)*: Wat zegt ie? Mogen we blijven?

GERBRAND *(gaat staan, diepe zucht)*: Het wel zal moeten. Uit jezelf vertrekken jullie toch niet.

MARJAN: U zult echt geen last van ons hebben. Echt niet. Morgenvroeg zijn we zo weer vertrokken, voor dag en dauw!

ELS *(enthousiast)*: Bij het eerste morgenkrieken!

TREES: Niet overdrijven!

GERBRAND: Daar hou ik jullie aan. Morgenvroeg direkt door naar Chippendales. Waar ligt dat trouwens? Toch niet hier in Brabant?

LOES: Chippendales is geen plaats!

TREES: De Chippendales zijn mooie bruine gespierde mannen in een minuscuul onderbroekje, die met een eigen show optreden. Maar morgen zijn ze er niet meer want ze zijn op doorreis naar Engeland, alleen vanavond zouden ze in Eindhoven optreden.

GERBRAND (*mompelt*): Het moet toch niet erger worden, zo'n hele reis ondernemen om naar een paar blote kerels te kijken.

MARJAN: Duizenden vrouwen doen het.

GERBRAND (*reageert snuivend*): Eindhoven! Dan zijn jullie zijn wel een eind uit de richting geraakt. We zitten hier zowat aan de Belgische grens.

TREES (*schrikt*): België?

MARJAN: Misschien kunt u morgen op de kaart aanwijzen waar we ergens zitten? (*Gerbrand geeft een korte knik*)

LOES: Waar moeten we slapen? Ik zie maar één bed.

GERBRAND: Ik heb maar één bed. Ik ga in de schuur bij de varkens en voor de rest zoeken jullie het maar uit. Morgenochtend wèl vertrekken, denk d'r om! (*als hij bij de deur is*) Overal afblijven en niet lopen rondneuzen!

MARJAN: Natuurlijk niet!

TREES (*pakt zijn hand en schudt deze*): Bedankt, meneer! (*Gerbrand trekt snel zijn hand terug. De anderen mompelen ook zoiets als bedankt, dan gaat Gerbrand af*)

LOES: Goh, ik heb even echt gedacht dat we de nacht in het bos zouden doorbrengen.

TREES: Ik ook.

ELS: Volgens mij zitten er allemaal enge beesten in dit bos, ik hoorde zopas een uil schreeuwen.

MARJAN: Ik dacht dat ik wolven hoorde.

LOES: Dat waren geen wolven, maar vossen.

MARJAN: Hoe weet jij dat nou?

LOES: Dat weet ik gewoon.

ELS: Het ging niet van harte maar we hebben een bed. (*gaan allen bij de tafel zitten*) Hoe doen we het? Gaan we erom loten?

LOES: Er kunnen er twee in het bed en dan kunnen er twee die vier stoelen delen.

TREES: We tossen. Kruis of munt.

MARJAN: Wie gaat bij wie?

LOES: Ik ga bij Trees. Ik heb vroeger lang genoeg naast jou gelegen. Wie kruis heeft mag kiezen.

MARJAN (*kijkt de kring rond*): Allemaal mee eens? (*ze knikken*) Nemen wij munt.

TREES (*pakt munt en gooit hem hoog op in de lucht, vangt hem op en keert hem op haar hand om en kijkt*): Kruis!

LOES: Wij mogen kiezen. Trees en ik nemen het bed.

ELS: Dat zat er dik in. Dan gaan Marjan en ik op de stoelen.

MARJAN: Mij best. Vinden jullie het dan heel erg om meteen maar te

gaan slapen? Ik heb de hele dag gereden ik ben doodmoe.

ELS: Ik had beloofd om 's avonds nog even Wim te bellen. *(kijkt rond)*  
Maar ik denk dat er hier geen telefoon is.

MARJAN: Ik zou Paul ook bellen. Ze zullen het wel raar vinden dat we niets van ons laten horen.

ELS: Zouden ze zich ongerust maken?

MARJAN: Welnee. Ze denken vast dat we ons zo vermaken dat we vergeten te bellen.

ELS: Op dit ogenblik zitten ze vast bij elkaar en klagen over ons, dat we ze een heel weekend alleen laten.

MARJAN: Ja, met een krat bier en de vreugdewipper tussen zich in! En met het uur worden ze zieliger! *(ze lachen)* Maar ik krijg geen schuldgevoelens hoor! Dit is de eerste keer dat we ze alleen laten, zelf zijn ze wel vaker een weekend weggeweest. Om te vissen!

ELS: Vissen, ja! Maar dat is toch anders. Wij gaan naar de Chippendales.

MARJAN: Dat doe ik liever dan vissen! En wij doen het voor onze zussen, die moeten nodig eens aan de man gebracht worden. We hebben ze jarenlang laten modderen maar ze bakken er niets van.

LOES: Houden jullie daar nu eens over op!

MARJAN: Oke! We zullen het er niet meer over hebben. *(op andere toon)* Wat doen we? Kleden we ons uit?

TREES: Met die enge boer zo vlak in de buurt?

ELS: Je hebt gelijk, laten we onze kleren maar aanhouden. We zullen evengoed wel koud en stijf worden op die stoelen.

MARJAN: Hoeveel dekens liggen er op dat bed?

LOES *(kijkt)*: Twee en een spreij.

ELS: Dan delen we. Ik de spreij, Marjan een deken en jullie het laken en een deken.

MARJAN: Jullie liggen bij elkaar, dat is een stuk warmer.

LOES *(haalt de spreij en een deken van het bed en geeft die aan Els en Marjan. Dan gaat ze met Trees in het bed liggen)*: Lekker bedje!

TREES: Schuif eens op, ik val er bijna uit! *(Marjan en Els zetten twee stoelen tegenover elkaar en gaan daarop zitten. Benen op de andere stoel. Dekens over zich heen. Marjan kijkt naar de twee in het bed)*

MARJAN: Wat liggen jullie daar lekker knusjes. Je zou er bijna wat van denken.

LOES: Denk wat je wilt, zus, wij liggen zacht en warm. Zullen we het licht aanlaten?

ELS: Lijkt me beter.

TREES: Ik heb er geen last van en als er onraad is, zien we het direkt.

MARJAN: Welterusten. *(nu zeggen ze elkaar welterusten. Op de stoel*

*draait Els een paar keer heen en weer. Ze gaat staan, schuift de stoelen dicht bij elkaar en probeert of ze zo kan liggen. De anderen kijken toe maar zeggen niets. Dan gaat ze rechtop zitten)*

ELS: Zo kan ik niet slapen, hoor!

MARJAN: Komt dat van het licht?

ELS: Nee, ik kan gewoon niet zittend slapen. Zal ik op die tafel gaan liggen? Vinden jullie dat raar staan?

MARJAN: Welnee, die boer komt toch niet kijken! Die man is vrouwenschuw. Probeer het maar.

ELS (*klautert op tafel en gaat liggen*): Zo, zo kan ik liggen, dat is een stuk prettiger. Ik wou dat ik een kussen had.

MARJAN: Dan pak ik die stoel van jou erbij. Misschien kan ik dan ook liggen. (*schuift er nog een stoel tussen*)

TREES (*treiterig*): Wat liggen wij heerlijk, hè Loes?

LOES: Ach, het zou wat ruimer kunnen, maar we hebben wel een heerlijk stevig kussen. We mogen we niet klagen.

MARJAN: Leuk hoor. (*wil zich omdraaien, dan ziet ze ineens dat er een briefje onder de deur geschoven is. Gaat rechtop zitten*) Krijg nou wat! Moet je kijken! Iemand heeft een briefje onder de deur door geschoven! (*allen gaan rechtop zitten en kijken terwijl Marjan naar de deur loopt en het briefje pakt*)

LOES: Wanneer is dat gebeurd? Ik heb niks gehoord. Wacht eens, misschien is het van de boer, misschien wil hij nog iets tegen ons zeggen en durft hij niet meer binnen te komen.

ELS: Een fatsoenlijk mens!

TREES: Wat staat erop, Marjan?

MARJAN (*leest*): Vannacht om twee uur Kruijersgat.

ELS: Vannacht om twee uur Kruijersgat?

MARJAN: Wat zal dat nou te betekenen hebben? Dit is vast niet voor ons. Ik vind het maar een raar bericht.

LOES: Moeten we het niet aan die boer laten zien? Dit bericht is vast voor hem.

TREES: Wat zou die boer daar om twee uur 's nachts moeten zoeken?

ELS: Voor ons een vraag voor hem een weet! Maar wat het ook is, het gaat ons niets aan! Maar hij moet het wel weten.

TREES: Om twee uur 's nachts? Dat is niet in de haak.

MARJAN: Hoe moeten we dit briefje nu naar die boer brengen? Ik ga dat modderige erf niet op en weet jij veel waar hij ergens in die stal ligt te maffen?

ELS: Leg het maar weer terug. Zo doen we net of we nergens wat van weten. Kan ie ons niks maken. (*zucht*) Ik zal blij zijn als we morgen weg kunnen.

TREES (*zich afvragend*): Kruijersgat... Waar zou dat zijn? Zal het op onze kaart staan? Wat heeft iemand om twee uur 's nachts in de bossen te zoeken?

ELS: Wie zegt dat het in de bossen is, er is hier ook veel hei.

LOES (*tot Marjan*): Kan die deur niet op slot? Veronderstel, dat er hier vannacht iemand om twee uur binnenkomt. (*Marjan legt het briefje weer op de mat en voelt aan de deur*)

MARJAN: De deur kan niet op slot, dat weet je toch?

TREES (*Trees steekt haar hoofd uit bed, buigt naar de grond en kijkt of ze het briefje ziet liggen*): Volgens mij lag het iets meer naar rechts.

ELS: Dat maakt niets uit, dat weet die boer toch niet. (*Trees hangt nog steeds uit het bed en kijkt er nu onder*)

TREES (*verbaasd*): Er staat een koffer onder het bed.

MARJAN: Staan laten!

TREES: Wat zou er inzitten?

LOES: Onder ons bed? (*tot Trees*) Pak hem eens!

MARJAN: Staan laten zeg ik toch!

TREES (*buigt zich verder voorover en probeert zo de koffer onder het bed vandaan te trekken*): Phoe, hij is zwaar, dat red ik zo niet. (*springt uit bed en trekt heel langzaam de koffer onder het bed vandaan. De anderen kijken toe*)

MARJAN: Stelletje ouwewijven!

TREES: Ik werp maar één klein blikje in de koffer. (*maakt de koffer open en geeft een gil*) Ah!!! (*klapt de koffer meteen weer dicht*)

MARJAN (*is net weer op de stoelen gaan liggen en komt overeind*): Wat zit erin?

TREES: Je wilt het niet weten!

LOES: Hou je ons voor de gek?

TREES (*zacht*): Was het maar waar.

LOES: Wat zit er dan in?

TREES: Kijk zelf maar!


LOES (*kijkt*): Oh!!!

ELS: Geld?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via [www.toneeluitgeverijvink.nl](http://www.toneeluitgeverijvink.nl) de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 [info@toneeluitgeverijvink.nl](mailto:info@toneeluitgeverijvink.nl)

 072 5112407



**“Samenspelen” is ons motto**